

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC, JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προληρωτικά. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά διά τόν στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά διά τόν στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μιν εις τόν εργαζόμενον εντός του Καταστήματος της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων Διευθυντή των Β. Κρημαρίδων εις δε τας επαρχίας παρά τοις Διευθυνταίς των ταχυδρομείων, και εντός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλην. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 Σεπτεμβρίου 1840.

DIMANCHE, 4 Octobre 1840.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

INTERIEUR.

ΑΘΗΝΑΙ, 21 Σεπτεμβρίου 1840.

ATHENES, le 3 Octobre 1840

Ο Φίλος του Λαού, διακριθείς άμα μετά την εμφάνισίν του δια την ευγένειαν καλουμένην άνεξαρτησίαν των φρονημάτων αυτού, παρετήρησε πρό τινων ήμερών ότι ο Έλληνικός λαός ασχολείται τόρα ιδίως εις τά θετικά αυτού συμφέροντα και ότι άπόλεσαν ήδη πάσαν επί της κοινής γνώμης επιβρόχην αι κατά τας παρελθούσας εποχάς τοσοούτον άντηγήσασαι πολιτικά συζητήσεις. — Η έφημερίς εύρισκε πικράν την αλήθειαν ταύτην διότι, ως εκ τούτου, είπεν, άπόλεσε και ο περιοδικός τύπος τις πολλάς άφορμάς των περι άρχών συζητήσεων. Το καθ' ήμας, μη προσέζαντες εις την προσωπικήν εντύπωσιν του έφημεριδογράφου, έσημείωσα εν προύμωσ την σημαντικήν αυτού ήμολογίαν· άλλ' ήδη ούτος αίσθηθησιν φαίνεται ότι εις την ώραν εκείνην της ειλικρινείας του, έσιεσε δια της παρατηρήσεώς του τά θεμέλια του συστήματος αυτού, διότι τά θεμέλια ταύτα άπέχουν πιθανότατα των θετικών συμπρόντων, ο φίλος του Λαού έσπευσε ν' άνακαλέσθαι ή μάλλον νά μεταμορφώσθαι την πρώτην του πρότασιν.

Ηθελε βεβαίως πράξει προτιμότερον ή έφημερίς αυτή αν υπείκουσα εις την πρώτην εκείνην επίνοιαν, παρήτει τό στάδιον των παραγεγραμμένων και άπρηχαιωμένων ιδίων του περιοδικού τύπου τό πρώτιστον καθήκον και ο άπαραιτήτος όρος της επί του κοινού επιβρόχης του θέλει άείποτε είναι νά παριστά τά συμφέροντα της στιγμής και τας ελπίδας όσας παρέχουσιν, ώς ο φίλος του Λαού ώρσειλε πρό καιρού νά παρατηρήσθαι ότι έφημερίδες τρεφόμεναι από μόνην την φαντασίαν των και τά προσωπικά αυτών φρονήματα, είναι έντελώς άνίσχυροι δια την κοινωτικήν πρόδοον.

Είναι βέβαιον ότι κατά τά πρώτα έτη της μοναρχικής Κυβερνήσεως, τά πνεύματα είχαν μάλιστα ασχοληθή περί τας γενικάς ιδέας και τά κοινά συμφέροντα· και τώντι φυσικώτατον ήτι νά κατισχύσθαι των ιδιωτικών συμφερόντων κατ' εκείνην την εποχήν ή ανάγκη του οργανισμού του κράτους. — Η τοιαύτη της κοινωνικής πορείας φάσις διήρκεσεν όσον διήρκεσαν αι προπαρασκευαστικά έργασία και αι προσωρινά Κυβερνήσεις της Αντιβασιλείας και Αρχικαγκελαρίας και είχαν ήδη φθάσει εις την παρρημικήν της ότε ο Βασιλεύς άνάσας εις τόν θρόνον επέθηκε τόν κολοφώνα εις τόν οργανισμόν του Κράτους· έτιοτε της μέν νομοθεσίας κατά μέγαν μέρος, περιωθεισής, του δε στρατού οργανισθέντος, τών δε δικαστηρίων συμπερόντων όλων ώρισθέντων και καθιερωθέντων, ήτο φυσικώτατον νά πύτωται τά πνεύματα άσπλοσόμενα περί άρχών και νά προσηλωώσι κατ' όλίγον εις τας ειδικάς ιδέας και τά μερικά συμφέροντα, εν άλλαις λέξεσιν ή-ο φυσιολογικώτατον μετά την άτίκτισιν της κοινωνικής ευήμερίας νά φροντίσωσιν οι Έλληνες περί της άποκτήσεως της άτομικής ευήμερίας και τοούτως ήτο ο τύπος τών όποϊων άνέκαθεν ενδύθη ή θετική, πρακτική και όριστική Κυβέρνησις του Βασιλέως και από την επιβρόχην αυτής άναπτύσσεται καθεκαστην εις την Ελλάδα τό έμψρον και έλλογον πνεύμα τό στερεούν την ήλικήν και υλικήν πρόδοον του έθνους, δια της ήλικής και υλικής πύδου των άτόμων αυτών· Ο τοούτος τών πραγμάτων όρομος έμφανίζει βεβαίως την φρόνησιν του Έλληνικού έθνους και είναι λυπηρόν ότι ο φίλος του Λαού στρέφει μέ τόσην ταχύτητα τά νώτα εις την αλήθειαν την όποιαν κατά τύχην άπήντησεν· αν έπραξε τούτο από φόσον, τόν παρατηρούμεν ότι ο φόβος είναι κακός σύμβουλος εν γένει και πρό πάντων δι' εκείνους όσοι έχουν την αξίωσιν νά μετέρχωνται τόν δημοσιογράφον. Τόν προσθέτομεν δε τά εξής· ή έχει την ικανότητα και την επιθυμίαν του νά γενή χρήσιμος εις την πατρίδα και πρός τούτο όρείλει νά την άντιπροσωπεύσθαι όποϊαν είναι και νά συμμορφωθή με τά θετικά αυτης συμπερόντα ή δέν έχει την πρός τούτο δύναμιν και άφιλοκέρδειαν και τότε θέλει λάβει την τύχην των δύο άλλων έφημερίδων των Αθηνών αιτινες ψιττακίζουσι τας λέξεις δύο κινήσεων πρό καιρού εκπνευσάντων, άντιπροσωπεύων μεταξύ αυτών την άμείζωλον εκείνην του έθνους μερίδα ήτις προσωπεύων μεταξύ αυτών την άμείζωλον εκείνην του έθνους μερίδα ήτις άλλοτε ποτε ότε αι δύο φατείσι έμασίγυν την Ελλάδα με τας διχονοίας των, έπροσκρατάτο ότε μέν εις την μίαν, ότε δε εις την άλλαν, κατά τας περιστάσεις και τά προσωπικά αυτης συμφέροντα.

Εις την Ελλάδα υπάρχει έλευθεροτυπία, άλλ' ή έλευθεροτυπία δέν άντιπροσωπεύει τόν Έλληνικόν λαόν, διότι οι πλείστοι περί την έφημεριδογραφίαν άσπλοσώμενοι ως θέμα αυτών έλαβον τας ιδέας και τά πάθη του παρελθόντος όςτι διότι δέν κατενόησαν την πρόδοον του χρόνου και την μεταβολήν της κοινής γνώμης, είτε δι' άλλους λόγους τοις όποιους δέν δύναμεθα ένταυθα νά εξετάσωμεν· εκάστη των τριών άθηνάϊων έφημερίδων έχει την αξίωσιν του νά διέπη την Ελλάδα. Η Αθηνά και ο Αϊών τρέφονται εκάστη από τά ψυχία της πολιτικής τραπέζης του 1832, ούδέν

Un journal d'Athènes, l'Ami du Peuple, qui s'est dès son origine fait remarquer par ce qu'on nomme poliment *l'indépendance* de ses opinions, avait, il y a quelques jours, observé que le peuple grec s'occupait actuellement surtout de ses intérêts positifs, et que les discussions dites *politiques*, qui avaient caractérisé les époques précédentes, étaient aujourd'hui sans influence sur l'opinion publique. — Il y avait dans ces paroles de l'Ami du Peuple une vérité qui lui semblait amère à digérer, car, disait-il, la presse périodique ne rencontre plus que rarement l'occasion de se livrer à des discussions de principes. Laisant à l'écart l'impression individuellement ressentie par ce journal, nous avons pris acte de son importante déclaration. L'Ami du Peuple a senti probablement, qu'il avait, dans un moment de sincérité, compromis l'avenir de son système, lequel selon toute apparence n'a pas les intérêts positifs du pays pour base, et il s'est hâté de retirer son aveu en cherchant à l'expliquer ou plutôt à le travestir.

L'Ami du Peuple aurait, selon nous, mieux fait de suivre son inspiration primitive, car elle lui ouvrait une carrière préférable sans doute à celle où il s'est trainé avec le reste de la presse, à la suite d'idées surannées, vieillies, épuisées. Le premier devoir de la presse périodique, sa condition *sine qua non* d'influence sur l'opinion publique sera toujours de représenter les intérêts du moment ou les espérances qu'ils inspirent, et l'Ami du Peuple, ainsi que tous ses confrères, auraient dû dès longtemps, s'apercevoir que des journaux qui ne s'alimentent que de l'imagination plus ou moins capricieuse d'une individualité, sont d'une impuissance absolue sur le progrès social.

— Il est positif que pendant les premières années du gouvernement monarchique, les idées générales et les intérêts d'ensemble furent ceux qui occupèrent les plus les esprits. Il était en effet fort naturel que la nécessité d'organiser l'Etat dominât, à cette époque, les intérêts particuliers, et colorât l'opinion publique d'une nuance qu'on nommera ou spiritualiste, ou philosophique, ou théorique, (nous laissons à chacun de choisir le mot qu'il préférera), nuance qui se manifestait dans la presse par des discussions sur *les principes*. — Cette phase du mouvement social en Grèce, dura tant que durèrent les travaux *préparatoires* et les gouvernemens *provisaires* de la régence et de l'archichancellerie, et elle était déjà arrivée à son déclin, lorsque le Roi, montant sur le trône, mit la dernière main à l'organisation de l'Etat. Dès lors, il fut très naturel encore, la législation étant assise, l'armée organisée, les tribunaux ouverts, l'administration réglée, *les intérêts généraux*, en un mot, étant définis et consacrés, il fut disons-nous très naturel que les esprits s'occupassent moins de principes, entrassent peu à peu, dans la voie des idées spéciales et des intérêts de détail, et qu'après avoir obtenu les bases du bien être social, les grecs songeassent à poser celles du bien être individuel. — Tel devait être, et tel fut dès le principe, la forme sous laquelle se tra luisit l'influence *positive et pratique* du gouvernement *définitif* du Roi; et, sous cette influence, continue de jour en jour à se développer en Grèce, cet esprit attentif et réfléchi, qui engendre les combinaisons rationnelles, et affermit le progrès moral et matériel de la nation, par le progrès moral et matériel des individus. — Il n'y a dans cette marche rien qui ne soit à la louange du peuple grec, qui ne fasse honneur à son intelligence; et nous voyons avec peine que l'Ami du Peuple ait reculé avec tant d'épouvante devant la vérité qu'il commençait à entrevoir. La frayeur est mauvaise conseillère en général, mais surtout pour ceux qui ont des prétentions au rôle de publicistes dans une société; l'Ami du Peuple ne tardera pas à s'en apercevoir. En deux mots voici sa position: Ou il aura la capacité et le désir d'être utile au pays; ou le représentant sous son aspect réel et en se conformant à ses intérêts positifs, ou il ne s'en sentira ni

νοῦσιν διὰ τὰ πράγματα μετεβλήθησαν εἰς τὸ διάστημα τῶν ἔκτοτε παρελθόντων ἐνιαυτῶν. Ἰσως δὲ καὶ πρότερον δὲν συναίσθανθῶσι τὴν μόνωσίν των, διότι δυσκόλως εἰμποροῦμεν νὰ ἐποθέσωμεν τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην φρόνησιν εἰς ἀνθρώπους κατεχομένους ἀπὸ τόσον τυφλὴν ἐπιμονήν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος παντάπασιν δὲν φροντίζει οὔτε περὶ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν διαπληκτισμῶν, οὔτε περὶ τῶν ἀναμνήσεων τὰς ὁποίας ἐπιχρυσώσαντες μὲ νόθον χρυσὸν ἐλπίδων, ὡς τοιαύτας ἀγωνίζονται νὰ πωλήσωσιν. — Ἀλλὰ τί νὰ εἰπωμεν περὶ τοῦ φίλου τοῦ Λαοῦ; ὅταν κατὰ πρόωτον ἐφάνη ἀνήγγειλε μὲ ἔμφασιν ὅτι εἶναι ἀμέτοχος πάσης ἐπιβροῆς καὶ πικρῶν τῆς πατρίδος ὄργανον ἦδη ὅμως, πολὺ φοβούμεθα ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ τὸν ὄγκον τοῦ ἔργου τὸ ὅποιον προανήγγειλε ἦδη ἀποκρούει τὴν καὶ ἀκόμτος αὐτοῦ διελθοῦσαν διὰ τῶν χειλέων του ἀλήθειαν. Ἰσως δὲν εἶναι εἰς ἄλλο χρήσιμος εἰμὴ εἰς τὸ νὰ πλέκῃ ἄρθρα καὶ νὰ δημηγορῇ περὶ ἀρχῶν τούτου δὲ τεθέντος, πᾶς τις δύναται νὰ μαντεύσῃ τὴν τύχην του.

Ἀλλ' ὅποιάδηποτε κ' ἐάν ἦναι αὕτη, εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀσχολεῖται ἦδη εἰς τὸ νὰ συλλέξῃ τοὺς καρπούς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως τὴν ὁποίαν παρεῖξεν αὐτῷ ἡ βασιλικὴ Κυβέρνησις καὶ ὅτι δὲν δίδει καμμίαν προσοχὴν εἰς τὰς εἰσγήσεις τῶν μὲν οὔτινας ποθοῦσι τοὺς καιροὺς τῆς ἀναρχίας καὶ εἰς τὰς φωνασίας τῶν δὲ οὔτινας ἄκοιτες ἴσως ὑπηρετοῦσι ἐκείνων τὰ συμφέροντα συζητούντες διὰ τοῦ τύπου περὶ ἀρχῶν. εἶναι δὲ ἐπίσης βέβαιον ὅτι οὕτως πρότερον τὸ ἔθνος δεικνύει ὅτι γινώσκει τὰ συμφέροντά του καὶ ἐκτιμᾷ τὸ μέλλον του καλλιτερον παρ' ὅτι πολλοὶ τὸ ὑποθέτουσιν. — Ὁ δὲ φίλος τοῦ Λαοῦ ἀντὶ νὰ μεμφιμοιρῇ διὰ τοῦτο ὄφειλεν ἀπεναντίας νὰ ἐμφυχῶνῃ τὸ ἔθνος εἰς τὸ νὰ ἀκολουθῇ τὸν σωτήριον αὐτὸν δρόμον ὅστις τὸ φέρει εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πίστιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν εὐημερίαν πολὺ ἀσφαλιστερον ἀπὸ συζητήσεως περὶ ἀρχῶν αἵτινες δὲν ἔχουν βέβαια καμμίαν ἀνάγκην συστάσεως διὰ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν, ὅταν ἔλθῃ τῆς ἐφαρμογῆς των ἡ ὥρα.

Τὸ ὑγιονομικὸν συνέδριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔλαβεν ἐσχάτως εἰδήσεις ὅτι ἐφάνη ἡ πανώλης εἰς χωρίον τι Κούρια ὀνομαζόμενον, ἐπὶ τῆς ὄρας μακρᾶν τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ εἰς τὴν κομόπολιν Τροκαί εἰς τὰς ὄρας τοῦ Δονάβεως κειμένην, ἔτι δὲ καὶ εἰς ὁ χωρὶς κείμενα περὶ τὴν πόλιν Συρούμ τῆς Ἀσίας. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε δραστήρια μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διάδοσιν τῆς νόσου.

Ἐπειδὴ ἡ νόσος ἔπαυτε κατὰ τὴν διοίκησιν τῆς Βιοιωτίας, καὶ ἐν γένει εἰς τὴν Στερεᾶν Ἑλλάδα δὲν φαίνονται τώρα ἐπιπολάζοντα πολλὰ νοσήματα, ἐξ ἐναντίας δὲ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν διέταξε τὸ κατὰ τὴν Στερεᾶν Ἑλλάδα περιοδικὸν ἰατρῶν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Λακεδαιμονίας ὅπου ἐνέστησαν πολλοὶ νόσοι ἀσθενήσαντος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ἰατροῦ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Η ΑΘΗΝΑ

Ἐπικρίνει καὶ κατακρίνει τὸν ἔλεγχον τὸν ὁποῖον ἡ κυβερνησις ἐθεώρησε χρέος τῆς νὰ εἰσαγάγῃ ὡς πρὸς τὰ βιβλία τὰ ἐν χρήσει εἰς τὰ δημόσια ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα. Κατὰ τὴν Ἀθηνᾶν, πᾶς γυμνασιάρχης καὶ πᾶς σχολάρχης ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ παραδέχεται κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν ὅτι διακτικὸν βιβλίον καὶ ὅτι σύγγραμμα θεωρήσῃ κατὰλλήλον. Ἡ γνώμη αὕτη εἶναι σύμφωνος μὲ τὰς ἐν γένει ἀρχὰς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' ἡ κυβερνησις ἔχει ἄλλα καθήκοντα καὶ ἄλλας εὐλόγους ἀπέναντι τῆς κοινωνίας τὴν ὁποίαν διέπει. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δημοσιεύομεν καὶ ἰδιαιτέρως ἀπάντησιν τοῦ Κ. Α. Ρ. Παγκαθῆ, συμβούλου τῆς ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως γραμματείας, ὅστις προσβληθεὶς διὰ τοῦ εἰρημένου ἀρθρου τῆς Ἀθηνᾶς καὶ εὐστόχως ἀπολογούμενος, ἀνασκευάζει τὰς ἀπάτας ὅσας τοῦτο περιέχει καὶ ἐκθέτει τὴν ὡς πρὸς τοῦτο διαγωγὴν τῆς γραμματείας ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ὄψιν.

Ο ΑΙΩΝ.

Σκοπὸς πρῶτος τῶν προσβολῶν του εἶναι ἦδη ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπή. Ἐπειτα ἐπανερχεται εἰς τὰ περὶ Μαγκαθή καὶ τομᾶ νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐπιστήμων πληροφοριῶν ὅσας περὶ τούτων ἐδημοσιεύσαμεν. Ἡ κακὴ πίστις ὑποπτεύεται ἀεὶποτε πίστιν κακὴν. Εἰμποροῦμεν ὅμως νὰ τὸν δεβαιώσωμεν καὶ αὐθις ὅτι ὅλα ὅσα εἶπαμεν εἶναι ὀρθὰ καὶ ὅσα λέγει εἶναι ψεύδη.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ὁ 73 ἀριθμὸς αὐτοῦ ἀσχολεῖται πρὸ πάντων εἰς τὰ ἀνατολικά πράγματα· δίδει δὲ καὶ τινὰς ἐσωτερικὰς εἰδήσεις ὅχι ὅμως πολλὰ ἀξιοπίστους.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην 17 (29) Σεπτεμβρίου αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἀνεχώρησαν διὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρχιπέλαγος περιοδεῖν των, ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου ὀ "Θωρ".

— Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην 18 (30) Σεπτεμβρίου ἐπανηγουρίσθη εἰς Ἀθήνας ἡ ἑορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως μετὰ τῆς προσηκούσης πομπῆς.

— Ἐμπορικὴ συνθήκη ὑπεγράφη κατ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας μεταξὺ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος.

— Πλοῖον ἀνήκον εἰς τὸ νηϊλόγιον τῶν Καλαμῶν καὶ ἀναχωρήσαν ἐκείθεν μὲ ἐπιβάτας 7 καὶ 4 ναῦτας κατὰ τὰ ἔγγραφα διὰ Καρδαμύλιν τῆς Λακωνίας ἐναυάγησε τὴν 7. τ. μ. εἰς τὸ ἀκρωτήριο τῶν Κυτρίων καὶ ἐπνίγησαν δώδεκα ἄνθρωποι ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ· διεσώθησαν δὲ ἐννέα ἄλλοι καὶ ἐκ τούτου εἰκάζεται ὅτι ὀπλοίαρχος κατὰ παράθεσιν τῶν διατεταγμένων εἶχε παραλάβει πλειοτέρους τῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον του ἐμπεριεχομένων· ἡ πράξις αὕτη κατεμνήσθη.

— Γεώργιος τις Κοντὸς κάτοικος Ζατούνης συνειθίζων κατ' ἔτος εἰς προσδιωρισμένας τοῦ ἔτους ὥρας νὰ λαμβάνῃ κατιπότια ἐκ φλώμου κατασκευαζόμενα καὶ λαβὼν τοιαῦτα ατὰ τὴν 20 π. μ. καὶ μὴ δυνθῆς νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν δριμύτητα τοῦ καθαρτικοῦ τούτου, ἀπεβίωσε.

— Ἐσχάτως κατὰ τὸν δῆμον Ἐλευσίνας ἀνεφάνη εἰς τὰ δάση πυρκαϊά· ματέθησαν πρὸς κατάσβεσίν της ὁ Μοίραρχος Ἀττικοδωτιαίος Κ. Κουτσογιαννόπουλος μὲ ἀπόσπασμα χωροφυλακῆς καὶ ἐν ἀπόσπασμα Σκαπανέων τὰ μέτρα ταῦτα, ἡ συνδρομὴ τῶν κατοίκων καὶ ὁ ζῆλος τοῦ δῆ-

la force, ni le désintéressement, et alors il tombera au rang de ces deux autres journaux d'Athènes qui ne savent que répéter les idées sans corps de deux partis qui n'ont plus de vie depuis long-tems, ne représentant entre eux que cette partie flottante du peuple qui, jadis, lorsque deux partis affligeaient le pays de leurs querelles, se combinait tantôt avec l'un, tantôt avec l'autre, selon que la crainte ou de petits intérêts le lui conseillaient.

— Bien que la liberté de la presse, que consacrent les lois de l'état, lui en offre la possibilité, le peuple grec n'est point aujourd'hui représenté par la presse périodique. Par malheur pour le pays le plupart des personnes qui se sont occupées de journalisme, ne l'ont fait que sur les idées et les passions du passé, soit que leur intelligence n'ait pu suivre la marche de l'opinion publique, soit que leur existence comme publicistes soit soumise à des conditions qu'il ne nous convient point d'examiner ici. — Il existe à Athènes trois journaux qui, chacun de leur côté, ont la prétention de diriger le pays. Le Siècle, la Minerve et l'Ami du Peuple; — Le premier et le second en sont toujours restés aux idées et aux intérêts qui se disputaient le pouvoir en 1832, et ne voient pas encore que le pays les a laissés en arrière de toute la distance des années qui se sont écoulées depuis. Ils ne s'apercevront jamais probablement de leur isolement, car il est bien difficile de supposer dans quiconque montre tant d'opiniâtreté, la faculté d'être un jour assez sage pour se conformer à un mouvement que du reste on semble ne point comprendre. — Aussi est-il à remarquer, que la nation ne s'inquiète pas plus des discussions du Siècle et de la Minerve que des souvenirs, travestis sous forme d'espérances, qu'ils inscrivent sur leurs bannières — Mais que dire de l'Ami du Peuple? — Il s'était emphatiquement annoncé en paraissant, comme pur de toute influence et comme voulant devenir l'organe impartial du pays. — Nous craignons bien qu'il n'ait trop présumé de ses forces, et qu'il ne soit pas de taille à soulever le poids de l'œuvre qu'il a envisagée. Déjà il regimbe contre une vérité qui lui est apparue, et qui s'est fait jour, à son insu, par sa propre bouche. Peut-être n'est il bon, comme il le dit lui même, qu'à tricoter des articles, qu'à pérorer sur les principes, et, dans ce cas, n'est-il pas facile de prévoir sa destinée?

Il est incontestable, quelque soient les repentirs de l'Ami du Peuple, il est incontestable que la nation grecque est aujourd'hui préoccupée de la pensée de recueillir les conséquences de la paix et de l'ordre dont l'a dotée le gouvernement royal, et qu'elle ne prête nullement l'oreille, ni aux insinuations de ceux qui regrettent des tems où ils régnaient sur le désordre, ni aux déclamations de ceux qui, sans le savoir peut être, leur servent d'organe dans la presse en y discutant sur les principes. Il est incontestable qu'en cela la nation fait preuve de bon sens, montre qu'elle comprend beaucoup mieux son avenir que bien des gens ne le supposent, et qu'elle apprécie les circonstances à l'aide desquelles elle peut aujourd'hui RÉALISER cette situation elle même, que la presse semble ne préconiser qu'à condition qu'on ne fera qu'en parler.

— Loin de voir là un fait dont les amis du progrès national doivent s'affliger, l'Ami du Peuple devrait au contraire encourager le pays dans cette direction qui le conduit à l'établissement de son crédit à l'extérieur, à l'affermissement de son bien être à l'intérieur, beaucoup plus sûrement sans doute que les discussions de la presse sur des principes qui n'ont, en définitive, aucun besoin de prôneurs pour être appliqués à l'état d'une société, quand cette société est prête pour leur application.

Le conseil sanitaire de Constantinople a dernièrement reçu avis de l'apparition de la peste sur certains points de la Turquie d'Europe aux environs de Philippopolis et sur les rives du Danube; d'après les rapports qui sont parvenus le fléau se serait déclaré dans la village, de Kouria, dans le bourg de Trokaï et dans cinq villages aux environs de la ville de Souroun en Asie. Le gouvernement Turc a ordonné à l'instant les mesures les plus sévères pour empêcher la communication de la contagion.

Les épidémies qui s'étaient manifesté dans la Grèce continentale ayant disparu, le ministère a donné ordre à l'ambulance qui y avait été envoyée, de se transporter dans la province de Lacédémone où sa présence est nécessitée par de nombreuses maladies et l'insuffisance du médecin de gouvernement.

REVUE DES JOURNAUX.

LA MINERVE.

Nous lisons dans son dernier numéro un article consacré à la critique du contrôle qu'exerce le gouvernement sur les livres en usage dans les établissements d'instruction publique. La Minerve voudrait que tout professeur et tout directeur d'école fut libre d'adopter tel ou tel auteur, de se servir de tel ou tel ouvrage qu'il lui plairait. Cette idée est parfaitement en harmonie avec les principes d'ordre de la Minerve, mais le gouvernement pense qu'il est en devoir de surveiller l'enseignement public dont il est responsable devant la société, et surtout de faire lui même le choix des auteurs en usage dans les écoles. Permis à la Minerve professeur à cet égard telle opinion qui lui conviendrait; nous doutons fort qu'elle trouve les pères de famille disposés à approuver le système anarchique qu'elle s'en vient nous prôner, et à abandonner ainsi l'éducation de la jeunesse au hasard des idées personnelles d'une multitude de maîtres et de professeurs. — Au reste il est permis de penser que la Minerve elle-même n'est pas plus convaincue que nous de la justesse de sa lumineuse pensée, car en définitive elle ne s'en sert que comme d'in-

μεγίστου ελευθέρου και ιδίως ο του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου...

Είς Γρανίτσαν του δήμου Απεραντίων την 8 προς την 9 τ. μ....

Ο οδηγός της εθνοφυλακής Μπαλάφας έπυριβόλησε κατά την θέσιν...

Από τας εβδομαδιαίας διαειρήσεις οποίας υπ' όψιν έχομεν ή τιμή...

Η Αθηνά δημοσιεύει άρθρον περί Β. βιβλιοπωλείου και των συνεπειών αυτού...

Και εις ιδιωτικά δε φιλολογικά έργα και ασχολούμαι και θέλω ασχολείσθαι...

Δέν είναι άληθές ότι ή παραδοχή των διδακτικών βιβλίων παύει τον συναγωνισμόν...

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Νέα στάσις εις Μαδρίτον την προίαν της 1 Σεπτεμβρίου ή πόλις ήρχισε να...

Περί την 7 ώραν διετάχθη υπό της δημοτικής αρχής ή σύλληψις του στρατηγού...

Τόν Κ. Μοδέστον Κορτεζάρ, προσωρινόν πρόεδρον του υπουργικού συμβουλίου...

Τόν Κ. Αντωνίου Ζάταν, αντιπρόσβον εις Βέλγιον, υπουργόν των Έξωτερικών...

Τόν Κ. Φερμίνου Αρτέτον, επί των έσωτερικών.

introduction à la critique de ce qu'elle appelle le monopole exercé par certains écrivains...

LE SIÈCLE.

Ce journal attaque aujourd'hui les actes de la commission mixte établie pour...

Le Siècle revient encore sur l'affaire Mangaki et se permet de nier l'exactitude...

L'AMI DU PEUPLE.

Son n° 73 s'occupe surtout des affaires d'orient, et ne jette un regard sur l'intérieur...

FAITS DIVERS.

Mardi dernier, 17/29 septembre, L.L. M.M. sont parties d'Athènes, pour leur voyage dans l'Archipel...

Mercredi dernier 18/30 a été célébrée à Athènes la fête patronale du Roi...

Un traité de commerce entre la Grèce et la Belgique a été dernièrement signé à Athènes...

Un petit bâtiment parti de Colamata, avec des passagers et quatre marins, se dirigeant vers Kardamili...

Le feu a pris dernièrement dans les bois d'Eleusis, et malgré les mesures actives...

Un habitant de la commune d'Apérantie, faisant la garde pendant la nuit sur ses propriétés...

Le blé a atteint, dans plusieurs provinces, le prix de 26 et 28 leptas l'oke.

NOUVELLES EXTERIEURES.

ESPAGNE.

L'émeute vient encore d'éclater à Madrid. Le 1er. septembre, dans la matinée, une sourde agitation...

On faisait donc, courir le bruit dans la capitale, que le gouvernement allait désarmer la garde nationale...

Alors le conseil a déclaré qu'il se tenait en permanence et a fait inviter à se rendre auprès de lui tous les commandans de la milice...

A l'instant la générale a été battue dans les rues, les gardes nationaux sont arrivés successivement à leurs différents points de rendez-vous.

Le capitaine-général, avec quelques bataillons, ayant tenté de surprendre l'ayuntamiento, a essuyé le feu de la garde nationale...

A sept heures, le général Buerens, gouverneur de la place et chef politique de Madrid, a été mis en état d'arrestation...

Le capitaine-général avait pris dans sa fuite la direction d'Alcala; mais il paraît qu'à son arrivée dans cette ville, le même mouvement insurrectionnel...

